Екологія і природокористування в системі оптимізації відносин природи і суспільства: матеріали III міжнар. Наук.-практ. конф. 24-25 березня 2016 р. Ч. 2. – Тернопіль : Крок, 2016. – С. 82-84

Петренко Світлана
к. с.-г. н., доцент
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса
Чуйко Віолетта
аспірант
Науковий керівник: доктор с.-г. н.,професор Копитко П.Г.
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса

УРОЖАЙНІСТЬ ГРУШІ ЗА ПІДЖИВЛЕННЯ КОМПЛЕКСНИМИ МІКРОДОБРИВАМИ В УМОВАХ ПІВДЕННОГО СТЕПУ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНОГО ПРИЧОРНОМОР'Я УКРАЇНИ

Основою збільшення виробництва плодів є інтенсифікація садівництва, що передбачає раціональне використання землі, впровадження нових організаційних форм, розробку прогресивних технологій відповідно до природно-економічних умов регіону.

Важливими показниками інтенсифікації садівництва є вступ дерев у товарне плодоношення, темпи нарощування врожайності та термін продуктивного використання насаджень. Вирішальну роль відіграє конструкція саду, а саме підщепа й сорт, скороплідність сорто-підщепного комбінування, щільність розміщення дерев та форма крони. Значно впливають також агротехнічні чинники: система утримання й обробітку ґрунту, зрошення, обрізування, системи удобрення та захисту насаджень від шкідників і хвороб [1,2].

Мета дослідження – підвищити продуктивність насаджень груші застосуванням позакореневого підживлення комплексними удобрювальними препаратами з різним складом елементів живлення у халатній формі.

Об'єктом дослідження є насадження груші двох сортів – Таврійська (осіннього строку дозрівання) та Марія (зимового строку дозрівання), на клоновій підщепі ВА-29, вирощуване з 2010 року в СТОВ «Виноградна лоза» Біляївського району Одеської області на чорноземі південному. Схема садіння 4х2,5 м (1000дер/га). Формування крони – сплощене вільноростуче веретено. У дослідження включено три комплексні удобрювальні препарати, які найбільше відрізнялися за вмістом у них головних макроелементів: азоту, фосфору і калію, для порівняльного вивчення їхнього застосування способом позакореневого підживлення.

В кожному варіанті 24 облікових дерев, по 6 дерев в чотириразовій повторності, розташованих систематичним методом. Площа облікової ділянки – 240 м². Агротехніка в досліді була загальноприйнятою для зони Південного степу України, крім досліджуваного фактору. Обробку дерев груші проводили 4 рази гідравлічним обприскувачем ОГ-101-01 «Марс-16» ДСТУ 2274-93 (ГОСТ 22999-93) у такі строки за фенофазами вегетації груші:

1 – інтенсивний ріст ростучих пагонів з 4-6 листками (травень);

2 – перед червневою хвилею опадання зав’язі (перша декада червня);

3 – формування плодів (третя декада липня);

4 – за 20-30 днів до збирання плодів (друга половина серпня).

Збирання врожаю плодів проводили вручну, поділянково, суцільним методом по сорту Таврійська – у другій декаді вересня, сорту Марія – у другій декаді жовтня.

Урожайність дослідних дерев груші є одним з головних показників ефективності застосування різних препаратів комплексних мікродобрив. З даних рис. 1 видно, що врожайність дерев у 2015 році обох сортів при позакореневому підживленні препаратом Біохелат (3 л/га) була істотно вища порівняно з контролем. Також позакореневе підживлення препаратом Вуксал

Мікроплант (3 л/га) забезпечило рясніше плодоношення обох сортів порівняно з контрольним варіантом.

Одним з елементів оцінки урожаю плодів є їхні розміри та середня маса.Плоди обох сортів вирізнялися більшою масою при позакореневому застосуванні Біохелату (3 л/га). Лише дещо більшою масою від контрольних відрізнялися плоди дослідних дерев обох сортів за обробки препаратом Реаком плюс (сад-город) + Реастим гумус (2,5 л/га + 2,5 л/га).

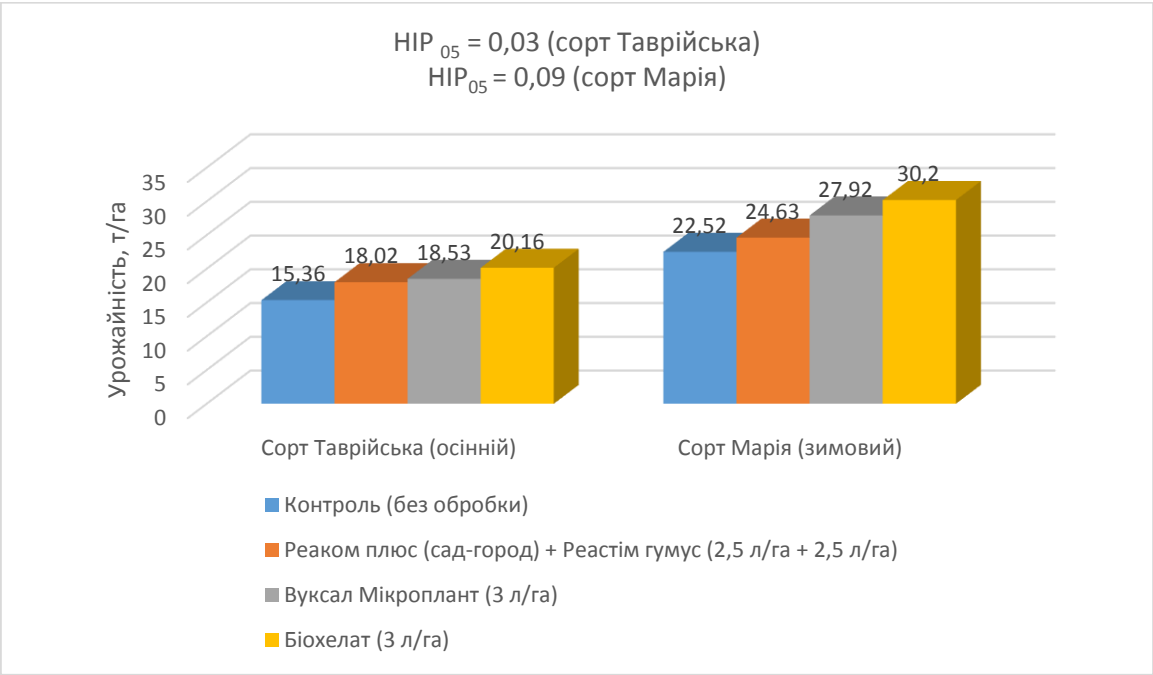

Рис. 1 Урожайність дослідних дерев груші за позакореневого підживлення

Література

1. Копитко П. Г. Удобрення плодових і ягідних культур: навчальний посібник / П. Г. Копитко. – К. : Вища школа, 2001. – 206 с.
2. Куян В. Г. Спеціальне плодівництво: підручник / В. Г. Куян. – К. : Світ, 2004. – 462 с.
3. Основи наукових досліджень в агрономії: підручник / за ред. В. О. Єщенко; [уклали : П. Г. Копитко, П. В. Костогриз, В. П. Опришко]. – Вінниця: ПП «ТД «Едельвейс і К» », 2014. – 332 с.